

Den konstiga godisen

Det var en helt vanlig dag när Cesar skulle möta Asta och Bea vid korsningen, eller inte helt vanlig dag han hade hittat en godis på vägen, han tyckte att den hade supercoolt godispapper runt sig och därför stoppade han den i jackfickan. Han var nästan framme, när han kollade på klockan såg han att han var i god tid och saktade ner lite. När han var framme var Asta och Bea redan där Cesar såg undrande på dem. Varför är ni så tidiga? Tidiga? Sa Asta det är vel du som är sen, han kollade på sin klocka medan Bea förklarade att den gick 10 min sent. Dem började gå men efter ca 10 min stannade Cesar plötsligt - Jag höll på att glömma! sa han.

Han grävde runt lite i jackfickan och höll sedan fram handen.

-Jag hittade den här!

När Asta och Bea böjde sig fram för att se, råkade Bea stöta till Cesa-

rs arm. Något röt föll ur hans hand

och rakt genom gattet i en gatub-

runn. Men neeeej!!! Ropade Cesar fört-

åt sa Bea men vad var det för nå-

göt? Det var en godis med ascoolt papper

runt sig. Men typiskt Cesar asså sa Asta.

Det gör iallafall inget sa Cesar. Nere

under brunnen jobbade några

och en av dem såg godisen och

trode det var en gåva från Gud

han åt upp godisen men strax

kende han att han börja må

lite konstigt.

När Cesar kom hem kollade han på nyheterna och såg att det var en ambulans vid den brunnen ABC-klubben hade varit vid. Det var en som hade ätit en konstig godis och svimmat. Han skulle stanna på sjukhuset i minst 2 nätter. NEJ! Tenk om den godisen han hade tappat tenkte han. Han ringde till Bea och Asta och berättade, dem hade också sett det och alla kom överens om att dem behövde berätta att det var dem som hade gjort det.

Dagen efter när skolan var slut gick dem till sjukhuset dem frågade var hans rum var och dem fick hjälp av en sjuksköterska. När

dem gick gick dem så långsamt
och dem var så nervösa att det
tog 10 min för dem att komma
till rummet. När dem var framme
hördes en röst från högtalarna
och sjuksköterskan gick. Det var helt
tyst en lång stund tills Asta tog
mod till sig och sa. Det var vi.

Vad har ni gjort? sa gubben med
en låg mörk röst. Jo det var vi som
räkade kasta ner godisen som gjorde att
du svimmar. Aaaa tack! Den var super-
god. Va! Du svimmade ju. Aha det var
bara fejk. Jag älskar att vara på
sjukhus man får så god mat och...
Men då var det ju inte vårt fel
sa Cesar lättat. Nej absolut inte. Nu
får jag ju ligga här i 2

nätter. Men dem undersöker väl godisen?

sa Asta. Nej! sa gubben, jag är upp hela.

Dem sa hejdå och gick hem.

- Vilken tur ändå att han bara skojade

sa Cesar

- Ja! sa Asta. Jag tror att vi kan gå
hem till mig om det går för er

Ja det går jättebra! sa Bea och Cesar.

SLUT

